

L'EACC torna a obrir les portes

El proper 12 de març es reinaugurarà l'Espai d'Art Contemporani de Castelló després de gairebé un any de tancament forçat per les tensions internes del PP. La intenció del centre és continuar la línia avantguardista i experimental que tan bons resultats li ha donat i oblidar el trèngol més delirant de la seua curta història.

Ha hagut de passar gairebé un any des del tancament de l'Espai d'Art Contemporani de Castelló (EACC) perquè els responsables de Castelló Cultural –la institució que gestiona el museu– i la Generalitat Valenciana s'hagen decidit a reobrir les portes del centre. Endarrerir –almenys de moment– queden els dubtes sobre el futur de l'EACC i les polèmiques sobre la seua continuïtat. El centre vol continuar apostant per l'art d'avantguarda i per les línies experimentals que des de la seua creació, el 1999, el van introduir en el panorama de l'art contemporani i el van convertir en un centre de referència estatal.

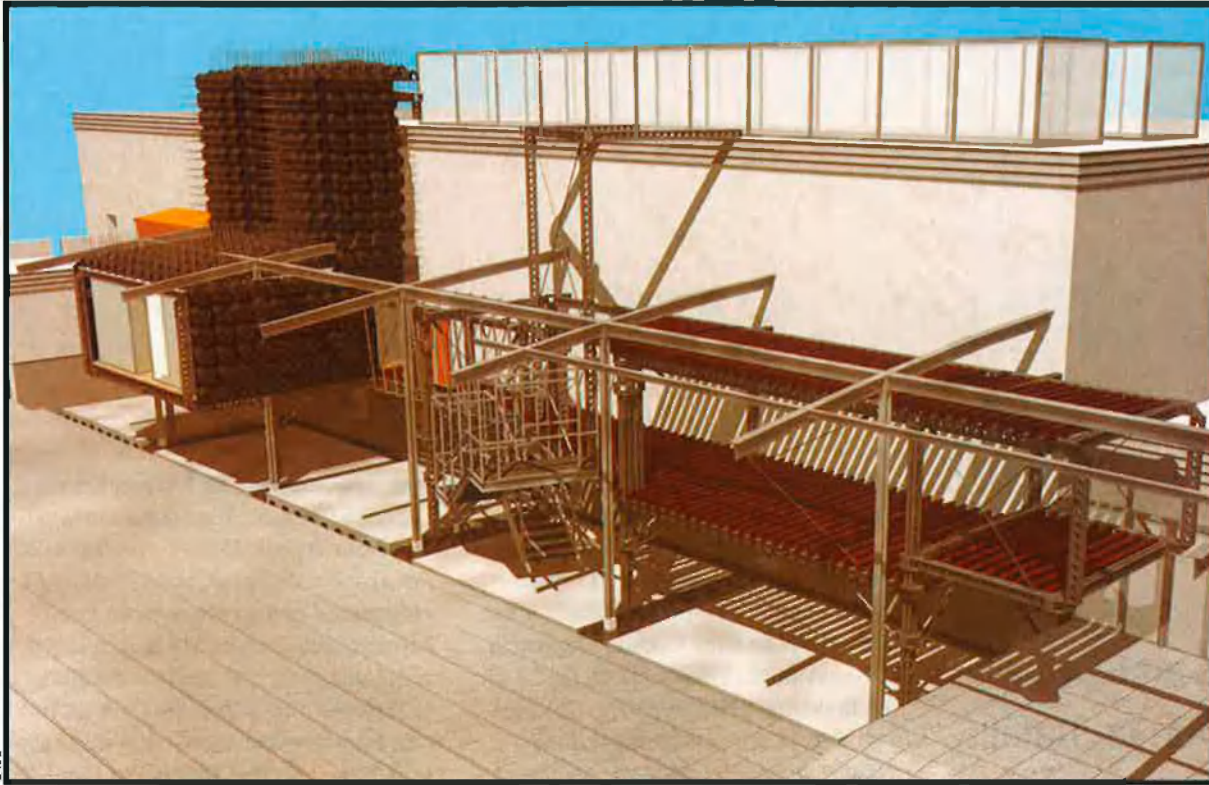
La nova etapa de l'EACC s'iniciarà el 12 de març amb el projecte de l'arquitecte sevillà Santiago Cirugeda "Prótesis institucional", una intervenció artística i arquitectònica que alterarà la façana de l'edifici i que generarà, com una pròtesi, dos nous espais de 50 metres quadrats amb l'objectiu que la ciutat decidisca si seran efímers o, en canvi, si han d'esdevenir perpetus. L'objectiu, d'alguna manera, és fer de l'EACC un espai de mediació i de diàleg amb la ciutat i mostrar un nou marc d'actuació del museu en aquesta etapa que comença ara. I és que precisament aquesta és la idea dels nous responsables del museu, que en aquesta inauguració faran la seua presentació oficial. Juan de Nieves, com a director artístic, i Lorenza Barboni, com a directora de gestió i comunicació, encapçalen la nova direcció bicèfala de l'EACC amb l'objectiu

de reflexionar sobre el museu, sobre els seus límits i sobre les seues capacitats, per establir vincles amb l'entramat urbanístic, social i polític de la ciutat.

Segons el director artístic, "aquest primer projecte serà tota una declaració d'intencions del que vol ser el nou EACC: fer del museu un espai viu i actiu en contacte directe amb els ciutadans". Juan de Nieves, responsable del departament d'exposicions del museu des de la seua creació i nou director del centre, vol reconsiderar el museu, per una qüestió de "pura evolució". "Un museu no pot ser només un contenidor d'exposicions. Volem passar de ser una sala d'exposicions a convertir-nos en un espai de producció artística. La nostra intenció és acollir artistes i col·lectius perquè puguen produir els seus treballs en el context del museu i de la ciutat." Una ciutat que, segons De Nieves, "ha madurat amb l'EACC gràcies a la tasca que es va fer durant els primers anys i a la consolidació d'una proposta artística capdavantera i de qualitat". Per al nou director, també és important fer una tasca didàctica i implicar-se amb totes les institucions de la ciutat. "És complicat –reconeix–, però molt més apassionant."

A pesar d'això, De Nieves reconeix que el tancament forçós del museu no ha estat bo per a la ciutat. "No crec que Castelló haja entès un any ple de polèmiques. Però estic segur que torna a haver-hi un gran interès per disposar d'un espai com l'EACC."

Efectivament, la clausura sobtada del museu, el passat mes d'abril, va ser un

Maqueta de la façana de l'Espai d'Art Contemporani de Castelló tal com quedarà amb la intervenció de l'arquitecte sevillà Santiago Cirugeda.

colp baix per a la trajectòria del centre. Una vegada més es va demostrar que les picabaralles polítiques s'ho enduen tot per davant, i en aquest cas van dinamitar un projecte que havia situat Castelló en el circuit internacional de l'art contemporani. Oficialment, la polèmica la va provocar una exposició sobre la violència que el conseller de Cultura de l'època, Esteban González Pons, no veia amb bons ulls. La solució va ser censurar la mostra suspent la roda de premsa, prohibint l'edició del catàleg i eliminant-ne qualsevol promoció. Després, vindria la destitució del director, Manuel García, a qui la Conselleria va decidir no renovar el contracte. I finalment, el tancament del centre. García va acusar el conseller d'exercir "pràctiques dictatorials i totalitàries" i va assegurar que González Pons havia fet una "política d'assetjament" del seu programa al capdavant de l'EACC. Mentrestant, molts dels artistes que participaven en l'exposició mostraren la seua disconformitat amb l'actitud de la Generalitat i alguns decidiren retirar-ne les obres.

L'episodi de l'EACC, però, no va ser més que un símptoma més de l'enfron-

tament intern en el si del Partit Popular que encara avui perdura. L'aleshores secretària autonòmica de Cultura, Consuelo Ciscar –ara directora de l'IVAM–, i el conseller de Cultura mantienien un intens pols pel control de l'àrea de cultura dins de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport. De fet, durant la presidència d'Eduardo Zaplana, la secretària de Cultura havia fet i desfet a la seua en política cultural, amb el vistiplau dels diferents consellers del ram. Però amb l'arribada de González Pons –ara portaveu del Govern valencià–, per mà del president Francesc Camps, les coses van canviar. I el poder que fins aleshores havia ostentat Ciscar es va esvaïr d'un cop de ploma. Els canvis que va impulsar González Pons van afectar de ple la política de Consuelo Ciscar i la dels seus càrrecs de confiança. Així, abans de la destitució de Manuel García com a director de l'EACC, ja s'havia produït la del director de Teatres de la Generalitat, Joaquín Hinojosa, un altre dels homes de Ciscar. Després encara arribaren els canvis en la Biennial de València i en la Ciutat del Teatre, dos dels projectes estrella projectats per Ciscar.

Dins de l'EACC, la polèmica es va escampar entre els seus treballadors i la situació va afectar les relacions entre García i alguns tècnics, entre els quals hi havia Juan de Nieves i Lorenza Barboni, els directors actuals.

Ara, passat un any, l'EACC torna a obrir les portes diposat a continuar la línia que va encetar fa sis anys. De moment, amb el projecte exterior de Cirugeda. I a partir de l'abril, amb un mostra de la cineasta alemanya Ulrike Ottinger amb fotografies, pel·lícules, vídeos i diapositives que encetarà una nova línia al voltant del llenguatge audiovisual i cinematogràfic. Però les noves línies artístiques de l'EACC es podran veure sobretot a partir de final d'any, amb la represa del projecte Contemporane@, un seguit d'intervencions artístiques, pedagògiques i didàctiques que reflexionaran sobre la governabilitat, l'associacionisme o l'urbanisme de la ciutat partint de la realitat artística, cultural i social de Castelló. Reflexionarà l'EACC també sobre el perquè de determinats comportaments polítics?

Rosanna Melià